

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2021, č. j. 39246/21/5100-31462-711896, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 3. 10. 2022, č. j. 59 Af 5/2022-71,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně u Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci podala žalobu, kterou se domáhala zrušení nebo vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2021, č. j. 39246/21/5100-31462-711896. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 4. 5. 2021, č. j. 781456/21/2607-00460-603261, kterým bylo zastaveno řízení ve věci dodatečného přiznání k dani z nemovitých věcí za zdaňovací období roku 2018.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 3. 10. 2022, č. j. 59 Af 5/2022-71, řízení o žalobě zastavil a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud zastavil řízení o žalobě podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v účinném znění (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 9 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v účinném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), neboť žalobkyně neuhradila příslušný soudní poplatek.

[3] Proti usnesení krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost, ve které požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[4] Následně stěžovatelka podala námitku podjatosti, o níž bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2023, č. j. Nao 168/2022-40, jež nabylo právní moci dne 30. 1. 2023, tak, že soudci a soudkyně 4. senátu Nejvyššího správního soudu nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí v posuzované věci.

[5] Usnesením ze dne 16. 2. 2023, č. j. 4 Afs 270/2022-45, Nejvyšší správní soud odmítl návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a pro zjevnou neúspěšnost zamítl její žádost o osvobození od soudních poplatků, v důsledku čehož zamítl i její žádost o ustanovení zástupce. Dále tímto usnesením stěžovatelku vyzval k zaplacení soudního poplatku a k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo k prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, k čemuž jí stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení usnesení. Současně stěžovatelku vyzval k doplnění kasační stížnosti, k čemuž jí stanovil lhůtu jednoho měsíce ode dne doručení usnesení. V usnesení byla stěžovatelka poučena o následcích nesplnění předmětných povinností.

[6] Z údajů na doručence je zřejmé, že výše uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovatelce doručeno dne 21. 2. 2023. Lhůta 15 dnů určená k zaplacení soudního poplatku a k doložení zastoupení advokátem tak uplynula ve středu 8. 3. 2023.

[7] V reakci na uvedené usnesení stěžovatelka soudní poplatek nezaplatila a nedoložila ani zastoupení advokátem, resp. neprokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání. Nejvyšší správní soud od stěžovatelky pouze obdržel ve dnech 8. 3. 2023 a 13. 3. 2023 podání, ve kterých znovu požádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

[8] Nejvyšší správní soud neshledal důvod o nynějších opakovaných žádostech stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti znovu rozhodnout samostatným usnesením. Ačkoliv obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudních poplatků musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodování o nich. V nyní posuzované věci Nejvyšší správní soud zamítl žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, neboť dospěl k závěru, že kasační stížnost představuje „zjevně neúspěšný návrh“ ve smyslu § 36 odst. 3 věty třetí s. ř. s. Za této situace by bylo opakované rozhodování o žádostech stěžovatelky v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

[9] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[10] Jelikož stěžovatelka soudní poplatek v určené lhůtě nezaplatila, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[11] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatelka neodstranila ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byla usnesením ze dne 16. 2. 2023, č. j. 4 Afs 270/2022-45, rovněž

pokračování

vyzvána, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[12] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno, přičemž nenastala žádná ze situací předvídaných v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2023

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu